

Biblická hodina – Biblické príbehy SZ

Stvorenie ženy a prvý hriech

Vynechali sme druhú správu o stvorení: kým v tej prvej je ústrednou postavou Boh a Jeho vzťah so stvorením, v druhej správe je ústrednou postavou človek a jeho požehnaný a radostný, spokojný život na zemi. Dnes si spojíme dve témy, o ktorých by muži povedali, že spolu úzko súvisia: žena a hriech.

Pán Boh pri stvorení sveta niekoľkokrát povedal: super, toto je fakt perfektné. *Neskôr však pozerá na Adama a hovorí si: niečo nie je v poriadku, niečo je potrebné napraviť.* Adam je sám a ani jedno zo zvierat k nemu nepasuje a v ríši zvierat má takmer každé svojho partnera. Adam však nemá nikoho, kto by mu bol partnerom, s kým by sa rozprával, kto by ho oslovil menom. Nikto tomu nemôže rozumieť – ani zvieratá, ani samotný Adam. **Tomu, že sme stvorení pre spoločenstvo rozumie len Boh, ktorý sám v spoločenstve Trojice existuje.**

Pán Boh musí nájsť Adamovi niekoho, kto mu bude rovný a bude mu na pomoci. Nestačí vytvoriť opozíciu, s ktorou treba bojovať. Nebude dobré vytvoriť sluhu, ktorému treba prikazovať. Ani pána, pod ktorým treba pracovať.

Pán Boh teda doprial riadny odpočinok Adamovi (lebo vedel, že odvtedy si už nepospí) a začal tvoriť ženu. *Vzal Adamovi z jednej strany rebro – lebo človek sám je jednostranný.* Len s tým druhým „rebróm“ je človek celý. Človek potrebuje niekoho, kto bude jeho druhou polovicou: manžel, manželka, priateľ, rodič, dieťa, poslanie, úlohu.... Potrebuje človeka, aby mohol milovať, utešovať a tešiť sa. Rabíni to komentujú takto: **Boh nestvoril ženu z Adamovej hlavy, aby sa nad ním nepovyšovala. Nestvoril ju ani z mužovej nohy, aby sa necítla ponížená. Žena bola vzatá z Adamovho rebra, aby si boli rovní.**

Adam po prebudení nájde vedľa seba ženu a nevie, čo má robiť (mnohí muži to doteraz nevedia). Adam má možnosť dať jej meno: Mužena a spieva prvú ľúbostnú pieseň: to je kosť. Adam sa cíti super, je nadšený, spieva si, raduje sa, cíti sa byť konečne celým človekom. **Vytvorenie ženy však pre Adama zostane navždy záhadou, ako aj samotná žena. Nikdy ju nemôže pochopiť tak, ako Boh, pretože pri jej stvorení spal.** Muž ženu dostáva z Božej lásky a on ju s radosťou prijíma.

Je tak vzácna, že Pán Boh prikazuje Adamovi, ktorý nemal mamu, čo je smutné, ale ani svokru, čo je radostné, aby opustil tých, ktorých doteraz nadovšetko miloval a aby šiel so svojou ženou. **Medzi nimi sa vyvíja intímny vzťah na úrovni duše, ducha aj tela, sú nahí vo všetkých ohľadoch, no**

nehanbia sa za to, kým sú – ani pred sebou navzájom, ani pred Bohom. Je to stav bez viny. Vyjadruje a predznamenáva sa tu vzťah Krista a cirkvi (Efezským 5:21-33).

Do tejto idylky vstupuje had – starý známy, na prvý pohľad sa človek nemusí báť, no predsa sa stáva osobným zlom: a tu sa preverí, čo človek urobí s tým, čo od Boha dostal. Je to príbeh, nie reálna udalosť – pretože zlo a možnosť výberu bol daný už pri stvorení. ***Zlo nie je mimo Boha – On nad ním má moc – ved' aj had, ktorý prichádza na scénu, je Božím stvorením.*** Muž a žena dostali slobodnú vôľu, hoci Pán Boh vedel, že to všetko takto skončí. Adam a Eva sú v tomto príbehu tvorcami celej pointy, pretože sú zodpovední za svoje rozhodnutie. No ono sa nedeje bez Božieho dohľadu.

Had prichádza s jasným zámerom, preto oslovuje Evu: akoby hovoril: toto je pre Boha typické, ja Ho dobre poznám, všetko vám zakazuje, nesmiete sa ničoho dotknúť, vo všetkom vám bráni a oberá vás o osobnú slobodu. **Ľudia zabudli na to, čo Pán Boh skutočne povedal: kde si človek dodáva svoje slová do Božích viet, kde nepočúva a neposlúcha Jeho slovo, prichádza pokušenie neposlušnosti a pýchy.** Pán Boh im totiž povedal: zo všetkých stromov záhrady smiete jesť, len z toho jedného nejedzte. Had prekrútil Boží príkaz a povedal: Pán Boh sa nevyjadril presne a všetko zveličuje a straší vás. Chce si ten strom nechať iba pre seba. A pritom je tento strom taký krásny a ovocie na ňom musí byť chutné. Zatvorte uši pred Božím hlasom a len sa pozerajte. A tak Eva berie ovocie zakázaného stromu.

Ak berie Eva, berie aj Adam, ved' sú jedno. Ak berie Eva a Adam jej v tom nezabráni, obaja sa rovnako vinní. Eva ako žena miluje všetko pekné, ale Adam nie je iný, tiež potrebuje niečo, čo stimuluje jeho pohľad. A vtedy idú všetky zásady bokom (pri ženách sú to nákupy, pri mužoch ženy či autá). Eva berie, chutná, teší sa a Adam stojí, prizera sa a je nečinný. Obaja rovnako vinní.

Tie oči zatvorené pre všetko Božie a otvorené iba ovociu zakázaného stromu sa zrazu otvárajú pre všetko a človek spoznáva, že je nahý. Nevidia sa ako boh. **Vidia iba, že sú nahí – stratili svoju odvahu, dôveru, jednotu, dobro. Doteraz nemali, čo skrývať, teraz toho bude veľa a oni sa navzájom odcudzia.** Preto si urobia z figových listov zástery, aby nevystavovali svoju nahotu tomu druhému.

Hanbia sa pred sebou, ale hanbia sa aj pred Bohom. Keď Pán Boh prichádza do raja, na svoju prechádzku – akoby ani nešlo o Boha – ešte ani nepočujú Jeho

hlas, už sa skrývajú. **Zo strachu až paniky si myslia, že Bohu sa dá skryť, že sa pred Ním dá utiecť** (toto si človek myslí doteraz, podobne ako Jonáš).

Keď Pán Boh začína vyšetrovať celý incident, začína spfška výhovoriek: Muž sa vyhovára na ženu, ktorú mu dal Boh, teda na vine je samotný Hospodin. Žena sa vyhovára na hada, ktorého stvoril znovu Boh, teda na vine je samotný Hospodin. **Človek vždy hľadá vinu v tom druhom a v Bohu, aby on zostal čistý, nevinný, akoby bol do všetkého dotlačený, akoby nemal na výber.**

Hoci s bôľom v srdci, Boh musí dopustiť **trest**. Každý dostáva svoj, primeraný tomu, kým je - všetci boli prekliaty, každý iným spôsobom:

Muž bude prekliaty tým, že zem sa pre neho stane nehostinná a ak bude chcieť niečo dosiahnuť, bude sa musieť namakať, no aj tak bude pominuteľný, dočasný, bude ako tá zem.

Žena bude prekliata bolesťami pri rodení detí a tým, že bude chcieť mať vedľa seba dobrého a láskavého muža, ale väčšinou si vyberie sebeckého a neobetavého muža.

Had sa bude plaziť po bruchu a žrat' prach, aby nakoniec nad ním zvíťazil potomok Evy, ktorý ho porazí, hoci hadovo potomstvo mu ublíži – realizovalo sa to v Ježišovi Kristovi na kríži.

Do všetkých vzťahov príde odcudzenie - muž a žena, človek a zviera, človek a zem, človek a Boh. No zodpovedný je človek - osud nie je napísaný vo hviezdach, ani vopred stanovený bez možnosti rozhodnutia, nie sme žiadnou hračkou diabla či Boha – sme zodpovední a tak na otázku Hospodina: Kde si človeče? Musíme odpovedať, či sa nám to páči alebo nie. Skôr či neskôr.

Človek vždy túži prekročiť hranice, svoj ľudský priestor a preto musí byť z Božieho priestoru vyhnaný. ***Už nie sme v raji, kde jedinou autoritou je Pán Boh, už sme mimo raja, kde chce byť autoritou každý.***

Židia majú o tom jednu príhodu: keď Pán Boh dal Adamovi trest, že bude v pote tváre jesť chlieb, Adam povedal: vidíš, Eva, aspoň budeme mať chlieb. Keď Pán Boh povedal žene, že v bolestiach bude rodiť deti, Eva povedala Adamovi: vidíš, muž môj, aspoň budeme mať deti. **Boh teda pokračuje ďalej, nezlomil človeka ako trstinu, ani neuhasil jeho slabo tlejúci plameň.** Je to vidno pri tom, ako Eve dáva meno „eva“, teda „matka všetkých živých“.

Život pokračuje, ani hriech ani smrť nemá posledné slovo. To má Boh na kríži, kedy bude človeku znovu ponúknutý raj. Aj kvôli tomu a z lásky ku zradnému

človeku, sa z Boha stáva krajčír – nahotu pred sebou navzájom ľudia môžu zakryť, ale svoju nahotu pred Bohom, môže zakryť iba On a to obeťou živého tvora - **dostávajú odev z kože (Kristus musí byť obetovaný, aby zakryl našu nahotu ako následok hriechu pred Bohom). Láska prikrýva mnoho hriechov.**

V záhrade je ešte jeden strom – strom života – nebolo by bezpečné, aby človek mohol vziať z jeho ovocia, preto musí odísť z raja. Pán Boh mu berie úlohu strážiť raj a dáva ju cherubom – majú orlie krídla, levie pazúry a ľudskú hlavu – sú vzorom rýchlosti, sily a inteligencie – sú to Boží bojovníci.

Rabíni rozprávajú ešte jeden príbeh. Jeden židovský rabín sa dostal do väzenia, kde sa ho dozorca posmešne opýtal: keď je ten váš Boh vševedúci, prečo sa Adama v raji pýtal: kde si? Rabín mu povedal: Boh to myslel inak, ako si to ty myslíš. Adam mal vtedy 42 rokov a Pán Boh sa ho vlastne spýtal: máš 42 rokov, ale kde si vo svojom živote? Čo si dosiahol? Aký si? Dozorca sa vystrašil – bol tiež 42 rokov. Pán Boh sa aj nás pýta: kde si sa dostal počas svojho života? Vo svojej poslušnosti Bohu? Vo svojej láske k blíznym? Vo svojej životnej úlohe?

Prečo Boh najprv stvoril muža až potom ženu? Aby Mu do stvorenia nikto nemohol hovoriť.

Prečo Boh stvoril ženu ako druhú? Pozrel sa na muža a povedal: nabudúce to bude lepšie.

Pán Boh povedal Adamovi a Eve: mám pre vás dva dary: ten prvý je možnosť cikať po stojačky – Adam sa hneď ozve a hovorí: ja, ja. A Eva sa spýta: aký je ten druhý dar? Pán Boh povie: rozum, moja, rozum.

Pán Boh sa rozhodol - Adam a Eva budú mať deti. Zavolať si Adama a povie mu:

- Adam, choď za Evou a pobožkaj ju!

Adam však nevedel čo to je a tak mu to Boh stručne vysvetlil. Po čase sa Adam vráti a je celý uveličený. Boh vidí, že sa mu to páčilo, tak pokračuje v ďalšom školení:

- Choď za Evou a poláskaj sa s ňou!

Adam opäť nechápavo pozerá a tak pán Boh mu to znovu stručne vysvetlí. Po dlhšom čase sa Adam vráti späť a je úplne spokojný, natešený. Boh vidí, že Adam robí pokroky, tak pristúpi na to najdôležitejšie:

- Adam, choď za Evou a pomiluj ju!

Adam nechápavo pozerá čo Pán od neho vlastne chce, ved' doteraz to bolo všetko také užasne, takže pán Boh mu opäť všetko vysvetlí. Natešený Adam uteká plný očakávania za Evou. Po chvíli sa vráti. Celý je akýsi nesvoj a nakoniec sa spýta:

- Pane, môžeš mi povedať čo je to migréna?